

Retouradres: Postbus 16228 2500 BE Den Haag

Aan de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport
De heer H.M. de Jonge
Postbus 20350
2500 EJ DEN HAAG

Datum
27 juni 2018

Onderwerp
Wetsvoorstel Wijziging
Wmo 2015 inzake de
bijdrage voor
maatschappelijke
ondersteuning

Uw kenmerk

Ons kenmerk
MvH/RvZ/MK/bs/
ATR0269/2018-U092

Bijlage(n)

Geachte heer De Jonge,

Op 1 juni 2018 is aan ATR voor advies aangeboden het concept van de 'Wet tot wijziging van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) inzake de bijdrage voor maatschappelijke ondersteuning en de beoordeling van de verstrekking van maatwerkvoorzieningen'. Er is ook een internetconsultatie voor deze wet gestart. De reactietermijn hiervan loopt op 30 juni 2018 af.

De wetswijziging is noodzakelijk om een abonnementstarief in te voeren voor de bijdrage voor maatschappelijke ondersteuning op basis van de Wmo 2015. Een belangrijke aanleiding voor de invoering van het abonnementstarief is het feit dat een zeer groot deel van mensen die ondersteuning op basis van de Wmo 2015 ontvangen, ook al het eigen risico in de Zvw vol maakt. Het wetsvoorstel zorgt voor een financiële tegemoetkoming voor deze groep burgers. Het wetsvoorstel moet ook de uitvoeringskosten en de regeldruk reduceren en voor meer eenvoud voor de cliënt zorgen.

Toetsingskader

ATR beoordeelt de gevolgen voor de regeldruk aan de hand van het volgende toetsingskader:

1. Nut en noodzaak: is er een taak voor de overheid en is regelgeving het meest aangewezen instrument?
2. Zijn er minder belastende alternatieven mogelijk?
3. Is gekozen voor een uitvoeringswijze die werkbaar is voor de doelgroepen die de wetgeving moeten naleven?
4. Zijn de gevolgen voor de regeldruk volledig en juist in beeld gebracht?

Contact

Rijnstraat 50
2515 XP Den Haag

Postbus 16228
2500 BE Den Haag

T (070) 310 86 66
info@atr-regeldruk.nl

www.atr-regeldruk.nl

Bevindingen

1. Onderbouwing nut en noodzaak

Nut en noodzaak van de wijziging van de wet zijn in de toelichting duidelijk beschreven. Het primaire doel is de stapeling van eigen bijdragen aan de zorg te beperken. Tevens is het doel om de uitvoeringslasten en de regeldruk te beperken door de betreffende regeling te vereenvoudigen. De huidige (eigen) bijdrage aan de maatschappelijke ondersteuning is afhankelijk van de kosten van de ondersteuning, het zorggebruik, het inkomen en het vermogen van de zorgbehoevende. In plaats hiervan komt een abonnementstarief, wat gemaximeerd is op € 17,50 per bijdrageperiode. Dit tarief gaat gelden voor maatwerk- en pgb-ondersteuning op basis van de Wmo 2015. Om een en ander definitief te kunnen realiseren is een aanpassing van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 noodzakelijk. En dat gebeurt door middel van het onderhavige wetsvoorstel. Ook is met het wetsvoorstel beoogd de uitvoeringslasten en de regeldruk voor zorgaanbieders en burgers te beperken. De beschrijving van nut en noodzaak is toereikend en geeft naar het oordeel van het college geen aanleiding tot het maken van opmerkingen.

2. Minder belastende alternatieven

Een vast maximumtarief, niet afhankelijk van het inkomen, het vermogen van de zorgbehoevende en zorggebruik, is in de uitvoering voor zowel de burger als de zorgaanbieder aanzienlijk eenvoudiger dan de huidige bijdrageregeling. Daarin is de hoogte van de bijdrage (mede) afhankelijk van het zorggebruik, de hoogte van het inkomen en de omvang van het vermogen. Met deze wetswijziging komt de koppeling aan het zorggebruik, het inkomen en het vermogen te vervallen. Uitsluitend de hoogte van de kosten van ondersteuning zijn voor de hoogte van de bijdrage bepalend. Zijn die kosten hoger dan € 17,50 per bijdrageperiode dan blijft de eigen bijdrage € 17,50. Zijn ze lager dan geldt het bedrag van de kosten van de ondersteuning. Van het abonnementstarief zijn overigens wel uitgezonderd het beschermd wonen en de opvang. Met een vast tarief kan de periodieke gegevensuitwisseling tussen uitvoerders en zorgaanbieder beperkt blijven. Bovendien is de regeling een stuk eenvoudiger voor de burger geworden en weet hij/zij op voorhand welk bedrag hij verschuldigd is als hij/zij op ondersteuning is aangewezen. Daarom is ook het college van oordeel dat de voorgestelde bijdrageregeling als een minder belastend alternatief voor de huidige regeling is aan te merken.

3. Werkbaarheid en merkbaarheid

Er treedt naar het oordeel van het college met het wetsvoorstel zowel voor de burger als de zorgaanbieder vereenvoudiging op. De gegevensuitwisseling tussen aanbieders en instanties als het CAK kan in het vervolg beperkt blijven tot berichtgeving over de hoogte van de kosten van ondersteuning, als deze kosten lager zijn dan € 17,50 per bijdrage periode. Dat neemt overigens niet weg dat de aanbieders deze kosten moeten blijven administreren, omdat dat nodig is voor de facturering bij de gemeenten. Aanbieders hoeven verder de gegevens over gebruik van de ondersteuning niet meer te registreren en uit te wisselen met gemeenten of het CAK. De uitwisseling van gegevens over inkomen en vermogen kan bij de maatwerkondersteuning en pgb-ondersteuning eveneens achterwege blijven. Voor ongeveer de helft van de circa 3.250 zorgaanbieders betekent de wetswijziging wel dat een aanpassing van de informatiesystemen vereist is. Die zijn nog niet volledig ingericht op de toekomstige gegevensuitwisseling. De informatiesystemen van de andere helft van de zorgaanbieders zijn al wel zodanig ingericht dat aan de gewijzigde gegevensuitwisseling uitvoering kan worden gegeven. De kosten van

aanpassing bedragen voor de zorgaanbieders ruim 4 miljoen euro. De vereenvoudiging in de administratie en het berichtenverkeer vergroot de werkbaarheid van de bijdrageregeling voor zorgaanbieders en overheidsinstanties.

Ook voor de burgers treedt vereenvoudiging op. Zij weten op voorhand hoe hoog hun bijdrage is als zij op ondersteuning zijn aangewezen. Dat is wezenlijk anders dan in de huidige situatie, waarin het zorggebruik, het inkomen en het vermogen van invloed zijn op de hoogte van de bijdrage. Door de koppeling aan inkomen en vermogen, en de wijzigingen die daarin kunnen optreden, treden er geregeld wijzigingen op in de hoogte van de bijdrage. De vereenvoudiging komt de begrijpelijkheid en werkbaarheid voor de burger zeker ten goede.

Met het reduceren van de complexiteit zal naar het oordeel van het college de regeldruk voor burger en zorgaanbieder merkbaar afnemen.

4. Berekening regeldruk

De verantwoording van de gevolgen voor de regeldruk is in paragraaf 6 'Gevolgen voor de regeldruk' opgenomen. De regeldruk voor aanbieders neemt structureel af door de invoering van de maatregel. Aanbieders hoeven, zoals al vermeld, gegevens over gebruik van de ondersteuning namelijk niet meer te registreren en uit te wisselen met gemeenten of het CAK. De omvang van deze structurele gevolgen is echter niet berekend en ook niet in de toelichting verantwoord. Deze omissie moet naar het oordeel van het college in de definitieve toelichting worden hersteld. Verder zullen aanbieders eenmalig te maken krijgen met extra regeldruk door de aanpassingen die doorgevoerd moeten worden in de ICT-systemen. Dat geldt niet voor alle aanbieders, maar voor ongeveer de helft ervan. De kosten voor het aanpassen van de ICT-systemen op het nieuwe berichtenverkeer worden geraamd op ruim 4 miljoen euro (2.500 euro x 3.250 aanbieders x 0,5). Aanbieders worden verder eenmalig belast met het kennisnemen van deze regeling. Dit leidt eenmalig tot een toename van de administratieve lasten met € 17.625,- (10 minuten x 45 euro loonkosten van een specialist x 2.350 aanbieders).

Voor cliënten neemt de regeldruk structureel af. De berekening van de eigen bijdrage wordt eenvoudiger omdat het een vast bedrag wordt onafhankelijk van het inkomen en vermogen van mensen en hun zorggebruik. Hierdoor is de factuur eenvoudiger en beter te begrijpen. Ook gaat er naar verwachting minder tijd verloren aan bezwaar- en beroepsprocedures. Omdat de gegevensuitwisseling in de keten vereenvoudigt, worden cliënten minder vaak geconfronteerd met een factuur over meerdere periodes (stapelfactuur). Dat scheelt tijd voor het lezen en begrijpen ervan. Ook de omvang van de structurele effecten voor burgers is niet berekend en verantwoord. Ook deze omissie moet naar het oordeel van het college worden hersteld. Cliënten moeten verder eenmalig kennisnemen van de nieuwe regeling. In financiële termen zijn deze kosten volgens de toelichting als verwaarloosbaar te beschouwen.

4.1 Het college adviseert u de paragraaf over de gevolgen voor de regeldruk op bovenstaande punten aan te vullen.

Dictum

Nut en noodzaak van de maatregelen zijn duidelijk en adequaat in de toelichting gemotiveerd. Een minder belastend alternatief is niet aan de orde en de regeling is qua werkbaarheid en uitvoerbaarheid een duidelijke verbetering. Wel is aanpassing van de regeldrukparagraaf gewenst om beter inzicht in de omvang van de structurele gevolgen te hebben. Daarom is het dictum:

Het wetsvoorstel indienen, nadat met het adviespunt rekening is gehouden.

Het college vertrouwt erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

w.g.

M.A. van Hees
Voorzitter

R.W. van Zijp
Secretaris